

Oponentský posudek

diplomová práce Elišky Milotové

La Traviata na cestě světem za sto let

Diplomová práce má trochu matoucí titul; nevím, jestli se zabývá prognózami, jak budou inscenace za sto let vypadat, nebo myslí tím absolventka jak vypadaly inscenace v uplynulých letech. Ani česká uvedení od roku 1868 neodpovídá stům let. Chci ale tyto časové nesrovnalosti nechat stranou a věnovat pozornost inscenacím Traviaty, které absolventka částečně našla v dobových programech Pražského ND, nebo shlédla na audiovizuálních záznamech. Historické inscenace zachovaly málo stop v podobě krátkých recenzí zaměřených na pěvecké výkony protagonistek, ale neumožňují posoudit režijní pojení jednotlivých inscenací. Diplomantka si ^{dále} totiž v úvodu zaúkol posoudit inscenace, nejen pěvecké výkony. V této souvislosti myslím, že by si měli posluchači přesně vymezit, čemu se chtějí ve svých pracích věnovat. Inscenace v Praze jsou výčtem od roku 1927 - hlavní představitelky od Jarmily Novotné po současné pěvecké obsazení. Nepodávají žádné hodnocení inscenací. První intenzivnější vhled a hodnocení přináší záznam Traviaty z roku 1968, kde diplomantka posuzuje inscenaci i pěvecké výkony. Dalších devět posuzovaných inscenací pochází z let 1968-2015. Absolventka se snaží popisem různých režijních přístupů a hodnocením pěveckých a hereckých výkonů dobrat se názoru na ideální inscenační podobu tohoto díla.

Navrhuji "B"

Praha květen 2016

Magdalena Hajšlová